

Македония

Телефонъ № 2331.

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация
пл. „Славейковъ“ № 1.

Директоръ: Г. Кулишевъ

„МАКЕДОНИЯ“вестникъ за политика, културотъ
животъ и информация, излиза
всеки день, освенъ празнични дни.**АБОНАМЕНТЪ:**България за година 30 л.
1/2 година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; 1/2 год.
400 л.; 3 мес. 200 л. Америка
за год. 6 доларис 1/2 год. 3 дол.**ОБЯВЛЕНИЯ:**На кв. ст. 2-40 л.
Малки обявления на думи 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 л.
Годишни и вѣнчални . 40 л.

МАКЕДОНСКИТЪ АРОМЪНИ ВЪ ДОБРУДЖА

Въ единъ отъ последнитъ си бройове в. „Добруджа“ дава статия, въ която следъ като се констатира, че нашиятъ вестникъ често се занимава и съ положението на македонскитъ аромъни, колонизирани въ Добруджа, се иска да се знае становището на македонскитъ емигранти по въпроса.

По-нататкъ вестникътъ говори за голъми безчинства, които аромънскитъ колонисти въ Добруджа, наредени подъ знамето на организацията „Ромънска акция“, вършили надъ добруджанскитъ българи и заключава: „Ето защо ние искаме да знаемъ становището на нашитъ братя отъ Македония за куцовласитъ въ Добруджа, за куцовласитъ, които надали сж дали нѣщо за праотечеството си“.

Ние сме имали вече случай по-рано да се изкажемъ върху този въпросъ, но понеже в. „Добруджа“ го поставя по горния начинъ, ние съ готовност се връщаме пакъ на него. Сждбата на македонскитъ българи емигранти и на македонскитъ аромъни емигранти е една и сжща, що се отнася до тѣхното жестоко и безчовѣчно изпжждане отъ роднитъ имъ огнища. За това ние не можемъ да не съчувствуваме на онѣзи наши съотечественици, които еднакво и редомъ съ насъ страдатъ отъ варварщината на нашественицитъ въ нашата земя. Освенъ това има едно не много далечно минало, когато македонскитъ българи и аромъни смѣсиха кръвта на много отъ своитъ синове за свободата на общото отечество и по този начинъ запечатиха братството си и задружността на своята борба. И днесъ, при днешнитъ условия въ Македония, кждето безспорно българщината е изложена на най-сърѣдоточенитъ удари отъ страната на завоевателитъ, тази задружна борба продължава въ името на единъ общъ идеалъ — свободата на Македония.

Понятенъ е и много естественъ е, следователно, нашиятъ интересъ къмъ участъта на емигриралитъ македонски аромъни и на другитъ наши съотечественици, защото всички носимъ една и сжща сжба — на потиснати, които съ обща борба, съ общи усилия и жертви трѣбва да постигнатъ освобождението на общото ни отечество.

Нешастието и на аромънскитъ колонисти въ Добруджа, и на нѣстното българско население идва отъ обстоятелството, че работитъ въ Македония сж стигнали до тамъ — да

отпраща бѣжанци, които по най-жестокъ начинъ се откъсватъ отъ земя и имотъ и съ отчаяние въ душата се прашатъ въ Ромъния и България, за да оплакватъ сждбата си.

И голѣмото престѣпление на официалната ромънска политика е, че тя иска да използва нещастието на македонскитъ аромъни за своитъ денационализаторски планове въ Добруджа така, както гърцитъ използватъ своитъ бѣжанци за сжщата целъ въ Македония. А когато една власть, отъ чието благоволение зависи да бждешъ подслоненъ или не, нахраненъ или не, реши съ цената на всички срѣдства да те направи орждие на своитъ замисли, тя всѣкога може да постигне резултати. Така се обясняватъ всички онѣзи жестокости и издевателства надъ българитъ въ Добруджа, въ които жестокости и издевателства участвували, въ помалкъ или по-голѣмъ брой, и македонски колонисти. Съ това ние не искаме да оправдаемъ това участие. Напротивъ, ние го осждаме най-категорично и смѣтаме, че то не е достойно за македонското име на участниците. Ние сме противъ всѣко потисничество, отъ дето и да идва и то; сме за свободата на всѣки народъ и за неговото свободно развитие въ бащината му земя.

Сждбата на добруджанци ни е много близка. Два пжти по-близка ни е, защото сме сънародници и защото днесъ и Добруджа търпи голѣми неволія и неправди.

Но злото трѣбва да се дири въ неговия първоизточникъ: а той, за добруджанци, не е въ участието на нѣкои или на много македонски колонисти въ издевателствата и жестокоститъ надъ тѣхъ, а въ оная срамна денационализаторска политика въ Добруджа, която твърде малко се отличава отъ политиката на сърби и гърци въ Македония.

Едно е разрешението на всички заплетени въпроси на Балканитъ: свобода за всички, еднакви права за малки и голѣми, взаимно зачитане и сигурност въ бащината земя.

Ако всички желаятъ и се борятъ за това разрешение, то що бжде постигнатъ по-скоро, отколкото се мисли.

Кръстьо Велявовъ

Жа 2 страница:

Свети Наумъ Охридски